

Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 04.06.1982, sp. zn. 6 Tz 33/82, ECLI:CZ:NS:1982:6.TZ.33.1982.1

Číslo: 43/1983

Právní věta: Zistenie, že páchatel spôsobil časť schodku úmyselným rozkrádaním, samo osebe nestačí pre záver, že aj zvyšok schodku spôsobil z nedbalosti porušením povinností v prevádzke socialistickej organizácie podľa § 130 Tr. zák. Musí byť zistené, že škoda na majetku v socialistickom vlastníctve vznikla z páchatelovej nedbalosti jeho konaním alebo opomenutím, ktorým porušil alebo nesplnil dôležitú povinnosť svojho zamestnania.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 04.06.1982

Spisová značka: 6 Tz 33/82

Číslo rozhodnutí: 43

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Porušování povinnosti v provozu socialistické organizace

Předpisy: 140/1961 Sb. § 130

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 43/1983 sb. rozh.

Zistenie, že páchatel spôsobil časť schodku úmyselným rozkrádaním, samo osebe nestačí pre záver, že aj zvyšok schodku spôsobil z nedbalosti porušením povinností v prevádzke socialistickej organizácie podľa § 130 Tr. zák. Musí byť zistené, že škoda na majetku v socialistickom vlastníctve vznikla z páchatelovej nedbalosti jeho konaním alebo opomenutím, ktorým porušil alebo nesplnil dôležitú povinnosť svojho zamestnania.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR zo 4. 6. 1982 sp. zn. [6 Tz 33/82.](#))

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, Najvyšší súd SSR zrušil právoplatný rozsudok Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi zo 16. novembra 1981 sp. zn. 3 T 330/81 a okresnému prokurátorovi v Spišskej Novej Vsi nariadil, aby vec znova prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Rozsudkom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi zo 16. 11. 1981 sp. zn. 3 T 330/81 bola obvinená D. G. uznaná za vinnú z trestného činu rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132

ods. 1 písm. b) Tr. zák. a z trestného činu porušovania povinnosti v prevádzke socialistickej organizácie podľa § 130 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že od 1. apríla 1978 do 30. marca 1981 ako hmotne zodpovedná vedúca strediska F 11 Komunálnych služieb Spišská Nová Ves v Krompachoch spôsobila schodok na hodnotách zverených na vyúčtovanie v sume 58 231,64 Kčs, pričom najmenej 14 487 Kčs tak, že krátila tržby a ponechala si ich pre seba.

Za to bol obvinenej uložený podľa § 132 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 25 mesiacov v prvej nápravno-výchovnej skupine. Podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. jej bol uložený aj peňažný trest vo výmere 5000 Kčs, pričom podľa § 54 ods. 1 Tr. zák. jej bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody na jeden mesiac. Podľa § 49 ods. 1, § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenej uložený trest zákazu činnosti hmotne zodpovednej pracovníčky v štátnych a družstevných organizáciách na štyri roky.

Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 3. decembra 1981.

Generálny prokurátor SSR podal proti rozsudku okresného súdu v lehote stanovenej v § 272 Tr. por. sťažnosť pre porušenie zákona v prospech aj v neprospech obvinenej. Sťažovateľ uviedol, že okresný súd urobil záver o vine obvinenej podľa § 132 Tr. zák. len na základe jej priznania a záver o vine podľa § 130 Tr. zák. odôvodnil len tak, že obvinená hrubo porušila povinnosť vyplývajúcu z jej zamestnania a postavenia v socialistickej organizácii. Z rozsudku ani z vykonaných dôkazov nie je zrejmé, aké konkrétne povinnosti obvinená porušila, či prípadné porušenie týchto povinností je v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou a pod.

Najvyšší súd SSR preskúmal podľa § 267 ods. 1 Tr. por. na podklade sťažnosti pre porušenie zákona správnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že zákon bol porušený.

Na D. G. bola podaná obžaloba pre trestný čin rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku s tým, že celú škodu 58 231,64 Kčs spôsobila krátením tržieb a peniaze si ponechala pre seba.

Obvinená sa v prípravnom konaní pri výsluchu 6. mája 1981 priznala ku kráteniu tržby vo svoj prospech v sume asi 14 000 Kčs. O príčine ďalšieho schodku na zverených hodnotách do sumy vyše 58 000 Kčs sa nevedela vyjadriť. Pri výsluchu 24. júna 1981 uviedla, že si sama súkromne robila inventúry, avšak rozdiel nezistila.

Vo veci bola vypracovaná aj revízná správa, v ktorej sa uvádza, že za rok 1977 bol na stredisku obvinenej zistený rozdiel (prebytok) vyše 7000 Kčs v prospech organizácie, v roku 1978 rozdiel vyše 3000 Kčs v neprospech organizácie, v roku 1979 rozdiel vyše 8000 Kčs v neprospech organizácie, v roku 1980 už rozdiel viac ako 32 000 Kčs a v roku 1981 za obdobie od januára do marca vyše 21 000 Kčs, takže celkový rozdiel v neprospech organizácie bol 58 231,64 Kčs.

Obvinená tvrdila, že príčina vzniku týchto rozdielov jej nie je známa.

Svedok M. M. uviedol, že obvinená neodvádzala tržby pravidelne, pričom odvádzaná tržba vždy nesúhlasila s predloženými dokladmi, na čo bola obvinená upozornená.

Z výpovedí svedkýň A. G., M. N., O. P. a M. O. vyplýva, že plánované inventúry konané vždy k 1. novembru v rokoch 1977, 1978, 1978 a 1980 žiadne schodky na zverených hodnotách nezistili.

Z výpovede svedkyne V. J. je zrejmé, že obvinená ešte počas prípravného konania sumu 58 231,64 Kčs podniku uhradila.

Je preukázané, že obvinená uzavrela so svojím zamestnávateľom dohodu o hmotnej zodpovednosti za hodnoty zverenú na vyúčtovanie 4. októbra 1976.

Na hlavnom pojednávaní obvinená vypovedala rozporne a neurčito, pričom v podstate opakovala svoje tvrdenie z prípravného konania. V rozpore s predchádzajúcimi výpoveďami tvrdila, že keď zistila určitý schodok, uhradila ho z vlastných prostriedkov. Zároveň však uviedla, že jej chýbali peniaze na domácnosť, a preto od novembra 1980 si postupne brala z tržby pre svoju potrebu asi 14 000 Kčs. K otázke preberania tovaru uviedla, že dodávky riadne nekontrolovala a že zistené rozdiely dôsledne nereklamovala.

Okresný súd v napadnutom rozsudku konštatuje, že nemá dôvod pochybovať o priznaní obvinenej čo sa týka odcudzenia sumy vyše 14 000 Kčs, ale zároveň konštatuje, že z jednotlivých svedeckých výpovedí, resp. výpovede obvinenej je zrejmé len to, že celkový schodok je vyše 58 000 Kčs, pričom príčina jeho vzniku sa nezistila. Konštatuje, že inventúry v rokoch 1977 až 1980 zrejme neboli správne vykonané.

Z rozsudku ani z vykonaných dôkazov nie je možné zistiť, aké konkrétne povinnosti obvinená porušila a či prípadné porušenie konkrétnych povinností je v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou.

Bez vykonania dokazovania na príčinu vzniku škody nie je možné urobiť záver o vine obvinenej z trestného činu porušovania povinnosti v prevádzke socialistickej organizácie podľa § 130 Tr. zák. Samo konštatovanie, že na stredisku obvinenej vznikol schodok v sume 58 231,64 Kčs, nestačí pre záver o naplnení určitej skutkovej podstaty trestného činu.

V ďalšom Najvyšší súd SSR uviedol, v ktorých smeroch treba dokazovanie doplniť.